

‘Ο Οὔγκος τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν ἄρτι ἀνεωγμένον τάφον, εἰπὼν·

— ‘Ἴδου ἓνας τάφος, Ἱπποτα, ἡ εἰμαρμένη θέλει καταβιβάζει ἐκεῖ μετ’ ὀλίγον, ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου ἤλθεν ἡ ὥρα.

‘Ο ‘Ροβέρτος ἀνεσκήρτησεν ἀκουσίως· ἡ διάνοιά του ἐθουρυνήθη πρὸς σιγμὴν ἐνώπιον τῆς πραγματικότητος ταύτης, ἥτις τῷ ἐνεφανίζετο ὑπὸ τὴν ἀπαίσιον ὄψιν τάφου νεωστὶ ἀνοιχθέντος. ‘Νὰ ᾔῃαι τις πλήρης ζωῆς, πλήρης χαρᾶς, πλήρης ἔρωτος, καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ συγκρουσθῇ πρὸς ἓνα τάφον. ‘Νὰ ἔχῃ τις εἰς τὴν καρδίαν, ὅση δύναται νὰ πληρώσῃ αὐτὴν, ἰδανικὴν εὐτυχίαν, νὰ φθάσῃ τις μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, χωρὶς νὰ προσκόψῃ, καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ βυθισθῇ εἰς ἓνα τάφον, τὴν νύκτα, μακρὰν ὁλῶν τῶν δμμάτων, ἄνευ οὐδεμιᾶς λέξεως πόθου καὶ στεργῆς, τὴν ὁποῖαν νὰ φέρῃ μεθ’ ἑαυτοῦ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. ‘Ὅλα ταῦτα ἐτρόμαζον τὸν ‘Ροβέρτον, καὶ παρ’ ὀλίγον ν’ ἀποποιηθῇ τὴν μονομαχίαν. ‘Αλλὰ τὸ ὑπερήφανον αὐτοῦ καὶ ἡ ἀλαζονεία του ὑπερίσχυσαν πάραυτα, καὶ ἔσειρε τὸ ξίφος του μετ’ ἀπελπισίας ἅμα καὶ λύσσης.

‘Ἐν τούτοις ὁ ἄρχων τοῦ Κερβεγκάρ καὶ ἡ θυγάτηρ του, συνωδευμένοι ὑπὸ τινων ἐπλοφόρων, ἐπροχώρουν βραδέως ἐφίπποι πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Λάνερ. ‘Ο γέρον ἐπειρᾶτο νὰ κρύψῃ τὴν ταραχὴν του ὑπὸ ἐξωτερικόν τι αὐστηρὸν καὶ δργίλον· ἀλλ’ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, στεναγμὸς ὑπεξέφευγε τοῦ στήθους του. ‘Ἡ δυστυχὴς Μαρία δὲν ἐτόλμα νὰ κλαύσῃ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς τῆς, καὶ ἀπέπνιγε τοὺς λιγμούς τῆς ὑπὸ τὸ κάλυμμα τοῦ ἐπὶ τοῦ ὠραίου προσώπου τῆς.

‘Ἐφθασαν οὕτω παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Οὐβέρτου.

‘Ἦκούετο τότε ἀρκετὰ εὐκρινῶς ἡ φωνὴ τῶν δύο ἀντιπάλων, καὶ ἡ Μαρία ἀναγνωρίζουσα τὴν τοῦ ‘Ροβέρτου, ὀλίγον ἔλλειψε νὰ λειποθυμήσῃ, καὶ ἐσταμάτησε τὸν ἵππον τῆς.

‘Ο πατὴρ τὴν ἐπλησίασε μετὰ τρυφερότητος· αὕτη ἐπίστευσεν ὅτι συνεκινήθη τέλος, καὶ

— Πάτερ μου, τῷ εἶπε μετὰ ζωηρότητος, ὅ,τι καὶ ἂν κάμῃς, δὲν θὰ προχωρήσω περισσότερον.

— ‘Ἡσυχασε, κόρη μου, ἀπεκρίθη μὲ γλυκύτητα ὁ ἄρχων τοῦ Κερβεγκάρ· ἐπειδὴ τὸ ἐπιθυμεῖς, ἄς σταματήσωμεν μίαν στιγμὴν.

— ‘Δὲν ἀκούεις, πάτερ μου; ἐπανελάβεν ἡ Μαρία, μονομαχοῦν.

‘Ο γέρον ἐρρίγησεν, ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίθη.

— Μονομαχοῦν, ἐξηκολούθησεν ἡ Μαρία, μονομαχοῦν καὶ δὲν πηγαίνεις νὰ τοὺς διαχωρίσῃς! . . . Θεέ μου! δὲν συλλογιζέσαι λοιπόν! Εἶναι ὁ Οὔγκος, ὁ υἱός σου, ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τοῦ Κερβεγκάρ. . . Θέλεις λοιπὸν νὰ ἐκλείψῃ ἡ δόξα τῆς οἰκογενείας μας! . . . Πάτερ μου, ἄφητέ με νὰ ὑπάγω—στάσου, θὰ με ἀκούσωσιν, ἐμέ. ‘Ο ‘Ροβέρτος θὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν μου, πιστεύσέ με· —θὰ ριφθῶ ἐν μέσῳ τῶν δύο· δὲν θὰ φονεύσῃ ἐμέ, ἀλλὰ θὰ φονεύσῃ τὸν Οὔγκον! . . . Καλέ μου πάτερ, ἐννοεῖς . . . τὸν Οὔγκον! . . .

‘Ο κόμης ἐκλονίσθη πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὰς παρακλήσεις τῆς Μαρίας, καὶ ἀναμφιβόλως, ἤθελε στείλει ἀμέσως νὰ διαχωρίσουν τοὺς πολεμιστάς, ὅτε φωνὴ γοερὰ ἠκούσθη ἐκ τοῦ πλησίον μικροῦ δάσους.

Πάντες ἐσιώπησαν, συγχρόνως δὲ ὤφθη πετώσα ὕ-

περάνω τοῦ κοιμητηρίου ἡ γλαυξ, ἥτις πρὸ μικροῦ ἐγκατέλειπε διὰ παντὸς τὸν πύργον τοῦ Κερβεγκάρ.

‘Ο γέρον κόμης ὀλίγον ἐπέζησε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του.

‘Ἡ Μαρία ὑπῆγε νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας τῆς εἰς μοναστήριον, καὶ δὲν ἠκούσθη πλέον νὰ γίνεσθαι λόγος περὶ τοῦ ἱππότη τοῦ ‘Ροβέρτου· —φρονοῦσι δὲ γενικῶς ὅτι διέφυγε τὴν τιμωρίαν τῶν ναϊτῶν.

‘Ο δὲ Ἰωάννης Κέρρος, ὃν ὁ ‘Ροβέρτος ἐγνώρισεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, ἐπειδὴ ἔγεινε γνωστὸν ἀκολούθως, ὅτι ἐπλούτισε τυμφορρυχῶν καὶ ἀπογομνῶν τοὺς νεκροὺς, ὑπεχρεώθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν τόπον, καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐξασκήσῃ ἀλλαχοῦ τὴν βιομηχανίαν του.

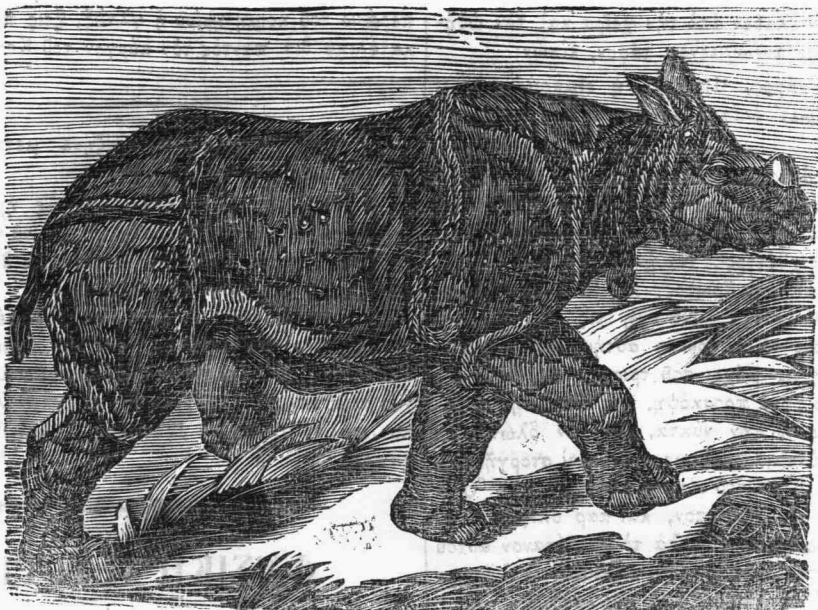
ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Ο ΡΙΝΟΚΕΡΩΣ.

‘Ο ‘Ρινόκερος, ἐπίσης καθὼς καὶ ὁ ἐλέφας καὶ ὁ ἵπποπόταμος, εἶναι σύνδεσμός· τις, συνάπτων τὴν πλάσιν, τῆς ὁποίας ἀποτελοῦμεν μέρος, μὲ ἄλλας πλάσεις, αἵτινες προηγήθησαν ἡμῶν κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν· ἀνακαλεῖ δὲ τὴν ἐποχὴν τῶν παχυδέρμων, τῶν ὁποίων τὰ πολυάρθμα λείψανα πληροῦσι τὰ λατομεῖά μας. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ φύσις διατηροῦσα μέχρι τῶν ἡμερῶν μας τινὰς τῶν κολοσῶν τούτων, καθόλην τὴν ἐντέλειαν τῆς φύσεώς των, ἤθελε ν’ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ μέσα τῆς οὐδέποτε ἐξαντλοῦνται, ὅτι ἡ γονιμότης τῆς ἡδύνατο νὰ ᾔῃαι ἡ αὐτὴ, καὶ ὅτι ἂν εἰς τὰ παρόντα πλάσματα θαυμάζωμεν πλειοτέραν τὴν ἐντέλειαν εἰς τὰς λεπτομερείας, πλειοτέραν ἀνάπτουσιν εἰς τὰς διανοητικὰς δυνάμεις, ἡ φύσις ἡδύνατο μολοντοῦτο νὰ παρέρξῃ μεγαλειότερους συνδυασμοὺς τῆς ὕλης.

‘Ο ρινόκερος ζῇ μεμονωμένος εἰς ἐρημίαν ἡ εἰς δάση, τρεφόμενος ἀπὸ γλόην, ἣν οὐδὲν ἄλλον ζῶον δύναται νὰ τῷ διαμφισθητήσῃ, ἡ ἀπὸ τὰ ζῶα ἐκεῖνα, ὧν ἡ σὰρξ δύναται νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς βορά· οὐδὲν θηρίον ἔχει ὀδόντας καὶ δυνχας ἀρκετὰ ἰσχυροὺς ὥστε νὰ τρυπήσῃ τὸν ἀδιαπέραστον ὀπλισμὸν, δι’ οὗ τὸ σῶμά του εἶναι περιβεβλημένον· οὐδὲν θριαμβεύει κατὰ τῆς λυσσώδους ἀμύνης τοῦ ρινοκέρου, καὶ μόνον ὀλίγα τινα δύνανται νὰ λυτρωθῶσι διὰ τῆς φυγῆς.

‘Ἐὰν ρινόκερος παροργισθῇ, καταστρέφει πᾶν τὸ προστυχὸν εἰς τὸν δρόμον του, μὲ μανίαν καὶ μὲ δύναμιν ἀκαταγώνιστον. Ἐφορᾷ εὐτόλμως ὅθεν ἤκουσε κραυγὴν, ὅθεν εἶδε διευθυνομένην τὴν πληγώσαν αὐτὸν σφαῖραν, καὶ ἀνατρέπει τὰ πάν-
τα ἢ τὰ παρασύρει μεθ’ ἑαυτοῦ εἰς τὴν μανιώδη

παραφοράν του· ἐκρίζονει δένδρα ἢ τὰ θραύει, καὶ πᾶς ὃ ἐχθρός του ἐπιπτεν θύμα τῆς λύσσης του, ἐὰν ἡ φύσις δὲν περιώριζε τὴν ἔκτασιν τῆς δράσεώς του.

Πολὺν καιρὸν δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπην ἄλλο εἶδος αὐτοῦ παρὰ τὸ τοῦ Ἰνδικοῦ, ὅστις εἶναι μονόκερος, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ κέρας κεῖται ἐπὶ τοῦ ῥύγχους καὶ στηρίζεται διὰ τῶν τῆς ῥινὸς ὀστέων. Εἰς ἀληθὲς ὅτι ὁ Παυτανίας ἀναφέρει τὸ ἀφρικανικὸν εἶδος, τὸ δίκερρον, ὅπερ ὀνομάζει *Taūron* τῆς Αἰθιοπίας, τὸν ὁποῖον τὰ νομίσματα τοῦ Διακλητιανοῦ παριστῶσι μὲ δεύτερον κέρας ἐπὶ τοῦ μετώπου, μικρότερον τοῦ πρώτου.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἔφερον τινὰς ἐξ αὐτῶν διὰ τὰς θυρισμαχίας, τοὺς ἔφερον δὲ ἐξ Ἰνδιῶν συγχρόνως μὲ τοὺς ἐλέφαντας· καὶ μόνον τῷ 1760 εἰς ῥινόκερος δίκερρος ἐφέρθη εἰς τὸ θηριοτροφεῖον τῶν Βερσαλλίων, καὶ τότε ἡ ὑπαρξίς καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ φαίνεται ὅτι εἶχον ἐντελῶς καὶ ὁρισμένως παρατηρηθῇ.

Πολλὰ ὀλίγοι ῥινόκεροι ζῶντες ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐκολός νὰ ἐξηγηθῇ. Διὰ ξηρᾶς εἶναι ὀλέθριοι συνοδοὶ τῶν περιηγητῶν, καὶ διότι, αἰμοδόρους ὄντας οὔτε νὰ φαντασθῇ τις δύναται νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἄλλως, εἰμὴ ἐντὸς στερῶντάτων καὶ βιρυτάτων κλωδίων. Προσθέσται δὲ εἰς ταῦτα τὸν ὄγκον αὐτῶν, ὅστις εἶναι μέγιστος. Διὰ θαλάσσης δὲ, τὸ ἐμπόδιον δὲν εἶναι μικρότερον· εἰς ἐλέφας ἀφίεται νὰ τὸν ὁδηγοῦν, καὶ παραδίδεται εἰς τὰς τακτοποιήσεις τῶν ὁδηγῶν του. Ὁ δὲ ῥινόκερος πρᾶττει ὅλως τὸ ἐναντίον· πρέπει νὰ τὸν φέρῃ τις εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκεῖ νὰ τοῦ δίδῃ τροφήν, ἐὰν ᾖ ἐφηβός, σχεδὸν διακοσίων λιτρῶν τὴν ἡμέραν. Οἱ θόρυβοι τὸν ταραττοῦσι, ἡ κίνησις τοῦ πλοίου τὸν καθιστᾷ μανιώδη, καὶ σχεδὸν οὔτε σιγὴ μὴ δὲν παρέρχεται, καὶ ἡ δὲν διακινδυνεύει ἡ σωτηρία τῆς νηὸς καὶ τοῦ πληρώματος.

Ἡ Σουμάτρα ἔχει, ὡς ἡ Ἀφρική, ἓνα ῥινό-

κερον δίκερρον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀνάστημα ἐξισοῦται μὲ τὸ μικροῦ τινος βοῦς, ἔχει δύο τομάς εἰς ἑκατέραν σιαγῶνα. Τρίτον δὲ τι εἶδος, μικρότερον ἔτι, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἰκωνίαν καὶ τὰς νήσους τῆς Σόνδας. Τὸ εἶδος τοῦτο εἶναι μονόκερον, ὡς τὸ τῆς Ἰνδίας, τοῦ ὁποίου ἔχει μικρόττημον ὅλην τὴν φυσιογνωμίαν· ἔχει μόνον τρεῖς πόδας ὕψους, ἀλλὰ πολὺ ἀπέχει εἰσέτι τοῦ νὰ ἐξισωθῇ, κατὰ τὴν σμικρότητα τῶν ἀναλογιῶν, μ' ἐκείνην τῆς ὁποίας τὰ λείψανα εὐρίσκονται εἰς τὸν νομὸν τοῦ Τάρνιος καὶ Γαρόνα. Τὸ ἀνάστημα τούτων δὲν φαίνεται νὰ ὑπερβαίνει τὸ τοῦ κοινοῦ χοίρου.

Π. Η.

ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Η ΑΛΓΕΡΙΑ.

Δὲν θέλομεν ποσῶς ἐνδιατρίψαι εἰς τὰς πολλὰς λεπτομερείας τῶν συμβεβηκότων, τὰς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἀράβων μέχρι τῆς Γαλλικῆς κατακτήσεως. Δώδεκα αἰῶνες ἀνάγονται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς μουσουλμανικῆς κυριαρχίας, καὶ εἰς τὸν κύκλον τούτων τῆς ταραχώδους υπάρξεως, δὲν ἀπαντᾷ τις ἄλλο, εἰμὴ δυναστείας ἀλληλομαχοῦσας, ἐπικρατείας ἐφημέρους, κλονιζομένης καὶ καταστροφόμενης, εἰς τὴν πνοὴν τῶν ἐπαναστάσεων. Τὸ Μογγρέβ εἶναι τὸ αἵματηρὸν στάδιον, ἐνθα ἡ εἰρήνη αὐτὴ μένει ὑπὸ τὰ δπλα.

Οἱ Ἀράβες, διωχθέντες ἐκ τῆς Ἰσπανίας τὸ 1491, μετὰ ὀκτὼ αἰῶνων κυριαρχίαν, ἐγείναν κατακτηταί, καὶ ὠργάνισαν τὰς τῶν πειρατῶν δημοκρατείας, αἵτινες συνεχῶς διέσπειραν τὴν καταστροφὴν εἰς τὴν χώραν τῶν νικητῶν.